

Ευαγγελισμός της Θεοτόκου
25 Μαρτίου, 2017

Αγαπητέ μου Ενορίτη,
Γράφει κάποιος ο Απόστολος Παύλος: “μέγα το της ευσεβείας μυστήριον”
(Α’ Τιμ. γ’ 16)

Ποιο είναι το μυστήριο;
Η γέννηση του Χριστού από την Παρθένο Μαρία.
Ένα γεγονός μοναδικό στην ιστορία του κόσμου.

Οι συνέπειες που προέκυψαν στην πορεία της ανθρωπότητας από την παρουσία του Χριστού στον κόσμο μας είναι τέτοιες, ώστε πιστοί και άπιστοι είναι υποχρεωμένοι να παραδεχθούν, πως αποτελεί τον πιο σημαντικό σταθμό στην ιστορία.

Τι σημαίνει όμως μυστήριο; Κάτι κρυφό. Που δεν μπορεί να γνωσθεί.
Αν και το γεγονός της ενσάρκωσης είναι ακατανόητο για το λογικό του ανθρώπου, τα τέκνα του Θεού μπορούν ως ένα σημείο να το εννοήσουν.
Είναι ένα μυστικό που φανερώθηκε ενώρις στην Παναγία.
Το φως ήλθε στον κόσμο. Οι άνθρωποι όμως αγάπησαν περισσότερο το σκοτάδι παρά το φως.

Ο Χριστός είναι τόσο νέος, αλλά και τόσο παλαιός . Δεν έχει αρχή. Ο ίδιος είναι η αρχή των πάντων.

Γεννήθηκε ως άνθρωπος, αλλά δεν υπήρξε ποτέ καιρός που δεν υπήρχε.
Γεννήθηκε σε μια ταπεινή οικογένεια χωρικών.
Σ’ ένα στάβλο στεγάστηκε.

Είναι φτωχός, αλλά τόσο πλούσιος.
Ταυτίστηκε με τους φτωχούς.

Ήταν το “ξενοδοχείο του ενός αστέρα” , γιατί από πάνω σταμάτησε το λαμπερό αστέρι.

Ο ίδιος μίλησε για τις αλώπεκες που έχουν φωλιές. Εκείνος δεν έχει πού να κλίνει την κεφαλή του.

Μια άλλη αντίθεση: Τόσο μικρός και όμως τόσο μεγάλος. Τέτοια είναι η συγκατάβαση Του.

Ο άπειρος περιορίστηκε σε βαθμό, που δεν μπορεί ούτε το λογικό, ούτε η φαντασία να συλλάβει.

Ήταν μικρός, αλλά δεν υπάρχει μεγαλύτερός Του. Ούτε στον ουρανό. Ούτε στη γη.

Αν κάποιος ρωτούσε στο πανδοχείο, αν υπήρχε τίποτε το ιδιαίτερα σπουδαίο, η απάντηση θα ήταν αρνητική. Ίσως να πρόσθετε:

“Α, ναι. Ήλθε μια κοπέλλα έγκυος, μ’ έναν άνδρα. Δεν είχαμε όμως τόπο”.

Εκείνο το αγόρι όμως πήρε το όνομα “το υπερ παν όνομα”.

Είναι άφωνος κι όμως η φωνή Του ακούεται μέσα στους αιώνες.

Τα λόγια Του αντηχούν κι επαναλαμβάνονται σ’ όλες τις γνώσεις των ανθρώπων.

Επηρεάζουν μάλιστα τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων.

Είναι γήϊνος, αλλά και τόσο ουράνιος.

Ως βρέφος έχει ανάγκη από τα υλικά στοιχεία της γης.

Και όμως, δεν υπάρχει τίποτε πιο ουράνιο από ένα νεογέννητο βρέφος.

Το χαμόγελο, που λάμπει στο τρυφερό Του πρόσωπο, είναι μια ακτίνα δόξας ουράνιας. Είναι το πιο ουράνιο που εγγίζει τη γη.

Είναι γήϊνος με σάρκα ανθρώπινη. Έκλαιψε. Πείνασε. Κοιμήθηκε γλυκά στη μητρική αγκάλη, όπως κάθε άλλο νήπιο. Μόνο που δεν φέρει μέσα Του την αμαρτία, όπως τη φέρει κάθε άνθρωπος που γεννιέται στον κόσμο.

Κατέβηκε από τον ουρανό, για ν’ ανέβει αργότερα και πάλι εκεί. Από εκεί τον περιμένουμε πάλι να κατεβεί.

Τόσο γήϊνος, όσο κάθε άνθρωπος.

Τόσο ουράνιος, όσο κανένας άνθρωπος ή άγγελος.

Αυτό είναι το θαυμαστό παράδοξο που αντικρούζουμε σήμερα. Η άσημη κόρη της Ναζαρέτ, έφερε στη γη τη λάμψη της ουράνιας δόξας.

Ντυμένος αδυναμία, φέρνει τη δύναμη σ’ όποιον τον επικαλείται και τον ζητά.

Η Παναγία συμβάλλει. Συνεργάζεται. Προσφέρεται. Και το θαύμα γίνεται.

Παίρνουμε άραγε εμείς κανένα μήνυμα;

Με την αγάπη μου,

Ο ιερέας

της εορτίας σου